

תת"ע 7562/11/22 - מדינת ישראל נגד חוסאם אלרביאיעה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 7562-11-22 מדינת ישראל נ' אלרביאיעה
תיק חיצוני: 34217000818

בפני **כבוד השופטת אושרת חנה בר**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשמים **חוסאם אלרביאיעה**

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח, למבקש יוחסה עבירה של פקיעת רישיון נהיגה מעל שנתיים (פקע בתאריך 11.7.2020), עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.
העבירה בוצעה ביום 21.10.2022.
3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 22.12.2022. המבקש קיבל את הדוח בידו מהשוטר ובו מועד הדיון אליו היה צריך המבקש להתייצב.
4. לטענת המבקש לא התייצב לדיון, שכן הדוח אבד לו ולא זכר את מועד הדיון. עוד טען המבקש, כי לא נהג במהירות המיוחסת לו בדוח וכי לשם מניעת עיוות דין יש לקבל את הבקשה.
5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש קיבל את ההזמנה לדיון לידי. על המבקש היה לבדוק את מועד הדיון שנקבע לו ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו. עוד טענה המשיבה, כי עובדת איבוד הדוח אינה עילה לביטול פסק הדין בהעדר.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערן של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו...".

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה.

המדובר בכתב אישום והזמנה לדין מסוג מסירה ביד, אותה קיבל המבקש לידי מהשוטר בשטח, עובר לביצוע העבירה ובה מועד הדיון אליו הוזמן המבקש. המבקש חתם על כתב האישום.

המבקש לא סיפק כל הסבר לשיהוי שבהגשת בקשה זו, בשים לב לכך כי הבקשה הוגשה בחלוף למעלה מחצי שנה מהמועד אליו הוזמן המבקש לדין.

זאת ועוד, מעיון בתיק בית המשפט עולה כי בתאריך 1.1.23 נתפס המבקש על ידי שוטר והודע לו על פסק הדין נשוא תיק זה והמבקש לא הגיש את הבקשה דן אלא בחלוף של כארבע חודשים. המבקש לא סיפק כל הסבר מניח את הדעת לעניין שיהוי זה.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

11. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

יצוין, כי המבקש טוען כי לא נהג במהירות המיוחסת לו ואולם, בתיק זה לא יוחסה למבקש כל עבירת מהירות אלא יוחסו למבקש עבירות של פקיעת רישיון נהיגה מעל שנתיים ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

המבקש לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיימת, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

12. באשר לעונש, המבקש נדון לפסילה בת 2 חודשים בפועל, פסילה על תנאי 2 חודשים למשך 2 שנים וקנס של 1500 ₪. אין המדובר בגזר דין המחמיר עם המבקש, זאת בפרט נוכח העובדה כי כעולה מגזר הדין למבקש עבירות זהות בעברו התעבורתי.

13. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י עמוד 3

פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

15. לאור העובדה כי אין למבקש רישיון נהיגה בתוקף, לפני משורת הדין הפסילה תימנה מיום הגשת הבקשה, קרי מיום 10.5.23. המזכירות תנפיק אישור הפקדה בהתאם.

על המבקש לפעול בהתאם ליתר רכיבי הענישה שהוטלו בגזר הדין.

16. הבקשה נדחית.

17. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תשפ"ג, 04 יוני 2023, בהעדר הצדדים.